

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישִׁי פְּרִשְׁת וַיְקַהֵל - פְּקוּדֵי כ"א אָדָה ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהָל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁלִישִׁי עִם רִש"י

בחמש הימים לומדים כיצד בצלאל ואהליאב בנו את המנורה, מזבח הקטרת, שמן המשחה (בו השתמשו כדי להכין דברים לתפקידם הקדוש והמיוחד) ואת הקטרת בדיוק כפי שה' אמר להם.

תְּהִלִּים / יוֹם כ"א לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"ד - ק"ה

בפרק הראשון בתהלים של היום, דוד המלך אומר עד כמה נפלא העולם וה' ברא כל דבר בצורה משלמת.

בפסוק השני נאמר: "עוֹטָה אֹר כְּשֶׁלֶמָה" - ה' לובש את האור כמו שמלה.

כשמישהו לובש בגדים, יכולים לראות רק את הבגד, אולם יודעים מי לובש אותו. וכשרואים אור, כמו השמש, זוכרים שזה בעצם רק בגד של ה'. ולמרות שאיננו יכולים לראותו, ה' נמצא! זה יעזר שתהיה לנו יראת שמים.

ישנו גם סוג של אור רוחני, כשלומדים תורה, היא נותנת אור לנשמה, והאור הזה הוא גם "לבוש" של ה', כדי להזכיר לנו ללמד תורה עם יראת שמים.

תְּנִיָּא / לְקוּטֵי אֲמָרִים פָּרָק ל"ו (כ"א אדר שנה פשוטה)

חז"ל אומרים ש"נתאנה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים". האדמו"ר הזקן מסביר שהכונה שה' רוצה מקום ל"גור" בו כאן בעולם הזה הגשמי.

מדוע זה נקרא בתחתונים? כי כאן המקום שבו ה' הכי מסתתר.

ה' רוצה להגיע למצב שיוכל להפסיק להסתתר כאן בתחתונים, כך שנוכל לראות את ה' באופן הטוב ביותר.

אתם יודעים מתי זה יקרה? כשנשיח יבוא! כלנו נוכל לראות את ה' כשנשיח יבא.

היות והיום יום נכתב בשנה שהיו בה שני חודשי אדר (שנה מעברת) נלמד שני קטעי "היום יום" מדי יום!

כ"א אדר א' - במשנה ובגמרא, מוצאים שמשתמשים פעמים רבות במלה חסיד. שחז"ל מזכירים את המשג חסיד, הם מתכוונים לאדם מאוד חכם שיש לו מדות טובות מאוד. אולם כאשר מדברים על חסיד בחסידות, מתכוונים ל:

1. אדם שמכיר מהותו- שיודע מי הוא. (אלו שלומדים תניא וחסידות יודעים שישנה מלחמה תמידית בין היצר הרע ליצר הטוב, ואנחנו יודעים גם למה ה' עשה שזה יהיה כך. . אנו יודעים שזו המטרה של כל היהודים וזהו התפקיד המטל על דורנו.

2. חסיד יודע מה מצבו בתורה ובמצוות.

3. חסיד יודע מה עוד עליו לתקן.

4. לחסיד יש קבלת על לעשות את מה שיודע שעליו לעשות.

ארגון צבאות ה' מסייע לילדים להיות חסידים. הדרגות עוזרות להבין היכן אוהזים ולאן אפשר לצמח והכל באפן של קבלת על, בדיוק כמו בצבא.

למבגרים, הרבי הציע שיקחו על עצמם משפיע, שיעזר להם להבין היכן הם אוהזים ומה עליהם לתקן כדי לגדל באמצעות קבלת על.

כ"א אדר ב' - אתמול למדנו שהצמח צדק ספר על מה שהמגיד אמר לאדמו"ר הזקן. שאנו צריכים להיות תמיד בחיות כמו האש שדלקה על המזבח שאסור לה להכבות. הצמח צדק ספר את הספור הכתוב בהיום יום שלמדנו אתמול וסיים:

האדמו"ר הזקן הוא כמו משה רבינו של חסידות חב"ד.

ה' נתן את התורה למשה והוא חלק אותה עם כל היהודים.

המגיד נתן לאדמו"ר הזקן את "האש" של החסידות והאדמו"ר הזקן חלק אותה עם כל מי שלומד חסידות.

כל אחד יכול ללמד יהודי אחר ולעזר לו שתבער בו "אש" - חיות. בתמורה ה' יעזר שתמיד תהיה לו חיות.

הקטע הזה ב"היום יום" לקוח ממכתב שנכתב לר' מרדכי חפץ, אחד המשפיעים של "אחות התמימים", הארגון שהרבי הרי"צ יסד עבור הבנות ומטרתו לעורר את הבנות לגדול בלמוד החסידות ובדרכי החסידות. במכתב זה, האדמו"ר הרי"צ אמר לר' מרדכי חפץ שהבנות ילמדו לא רק מתוך קבלת על אלא עם חיות!

ספר המצוות / מצות לא תעשה רל"ה

במצוה היומית, מצות לא תעשה רל"ה, לומדים על המצוה לא להלוות ליהודי שום דבר- לא כסף ולא כל דבר אחר, עם רבית.

הבונה היא שבשהוא צריך להחזיר את הכסף, צריך לשלם יותר ממה שהלוו לו. לדגמה, אי אפשר לתת לאח עוגיה ולומר לו שהוא צריך להחזיר שתי עוגיות בשבת הבאה.

רמב"ם / הלכות מלוה ולוה פרקים ט"ז, י"ז, י"ח

ברמב"ם היום, לומדים עוד הלכות על החזרה של הלואה.

פרק ט"ז - כְּאִשֶּׁר מְחִזְרִים הַלְוָא יִשְׁנוּ דְבַר חֲשׁוּב שְׁעֲלִינוּ לְדַעַת: עַד שֶׁהָאָדָם מְקַבֵּל אֶת הַכֶּסֶף / כְּבוֹשׁ זֶה הַתְּפִקִּיד שֶׁל הָאָדָם הַשְּׂנִי לְוֹדָא שְׁלֵא קוֹרָה לְזֶה בְּלוּם. לְמַשָּׁל: רְאוּבֵן לוֹוֶה עֶפְרוֹן מִשְׁמַעוֹן, בְּסִיּוּם הַשְּׁמוּשׁ, הַנִּיחַ חֲזָרָה עַל הַשְּׁלֶחַן שֶׁל שְׁמַעוֹן. אִם הָעֶפְרוֹן מִתְגַּלְגֵּל מִתַּחַת לְשֶׁלֶחַן וְנִעְלַם, רְאוּבֵן צָרִיד לְשַׁלֵּם אֶת עֲלוֹת הָעֶפְרוֹן.

אָבֵל אִם שְׁמַעוֹן אָמַר "רַק תִּנְיַח אֶת זֶה עַל הַשְּׁלֶחַן כְּשֶׁאֲתָה מְסִיִּים", אִזּוֹ אֶפְלוּ אִם הוּא נִעְלַם זֶה אֵינָה אֲשַׁמְתוֹ שֶׁל רְאוּבֵן.

פרק י"ז - מְלַמֵּד אֶת הַהֲלָכוֹת בְּמִקְרָה שְׂאָדָם נִפְטָר וְיִלְדִיו מוֹצְאִים פְּתַק שָׁבוּ נִכְתָּב שְׂאָדָם אַחַר חִיָּב לוֹ כֶּסֶף. אִם הָאָדָם הַשְּׂנִי אוֹמֵר שְׁשִׁילֵם כְּבָר, עָלָיו לְהִשְׁבֵּעַ שְׁבוּעָה שֶׁהוּא אוֹמֵר אֶת הָאֲמֵת.

הַלְבָּה מְעַנִּינָתָהּ הִיא שְׂאָם לְאָדָם יִשְׁנוּ שְׁטַר שֶׁנִּכְתָּב בְּאוֹסְטְרָלְיָה, וְהוּא מְבִיא אֶת הַשְּׁטַר בְּדִי שֵׁיִשְׁלֶמוּ לוֹ חֲזָרָה בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית, עָלָיו לְשַׁלֵּם בְּדוֹלָרִים אוֹסְטְרָלְיִים וְלֹא אֶמְרִיקָאִים. אוּלַּם אִם לֹא כָּתוּב בְּשְׁטַר הֵיכֵן הוּא נִכְתָּב, וְהָאָדָם אוֹמֵר שֶׁמְדַבֵּר בְּדוֹלָרִים אוֹסְטְרָלְיִים, עָלָיו לְהִשְׁבֵּעַ שְׁבוּעָה שֶׁהַשְּׁטַר אַכֵּן נִכְתָּב בְּאוֹסְטְרָלְיָה.

(הַמְטַבְּעוֹת בְּשְׂנֵי הַמְּקוֹמוֹת מְכַנְּיִם בְּאוֹתוֹ שֵׁם, אוּלַּם יֵשׁ לָהֶם עֶרְךָ כֶּסֶף שׁוֹנָה).

פרק י"ח - מְלַמֵּד עַל אָדָם שְׂאִינְנוּ יְכוּל לְהַחְזִיר אֶת הַהֲלוּאָה, וְלֹא הִיָּה מִשְׁכוּן. אֶפְשָׁר לְקַחַת אֶת נַחֲלָתוֹ בְּדִי לְהַחְזִיר אֶת הַהֲלוּאָה.

דְּרָכֵי הַחֲסִידוֹת / מְבַצֵּעַ מִצָּה

חֲלוּקַת מִצָּה שְׁמוּרָה לְיִהוּדִים שְׂאֲחֶרֶת לֹא יֵאָכְלוּ הִיא אַחַת מֵהַמְּבַצְעִים שֶׁל הַרְבֵּי. הַרְבֵּי אוֹמֵר לָנוּ לְוֹדָא וּלְבַקֵּשׁ מֵה' לַעֲזֹר לָנוּ שֶׁתְּהִיָּה הַצְּלָחָה בְּקִיּוּם הַמִּצְוָה. אַחֲרֵי הַכֵּל אָנוּ מְבַקְשִׁים מֵה' הַצְּלָחָה עֲבוּר הַדְּבָרִים שְׂאָנוּ עוֹשִׂים לְעֲצֻמְנוּ, אִזּוֹ עֲלִינוּ לְבַקֵּשׁ אֶפְלוּ יוֹתֵר מִכֶּף הִיּוֹת שְׂאָנוּ מְנַסִּים לַעֲזֹר לְאֲנָשִׁים אַחֲרִים וְזָקוּקִים לְהַצְּלָחָה רַבָּה וּמְפִלְגָּה.

~

יִשְׁנוּ מִכְתָּב בּוֹ הַרְבֵּי כּוֹתֵב עַל חֲלוּקַת מִצָּה שְׁמוּרָה שְׂזָה כְּמוֹ לְתַת צְדָקָה.

הַמְדַרְשׁ אוֹמֵר: "יוֹתֵר מִמָּה שֶׁבַעַל הַבֵּית עוֹשֶׂה עִם הָעֵנִי, הָעֵנִי עוֹשֶׂה עִם בַּעַל הַבֵּית" – כְּשֶׁמִּישֶׂהוּ נוֹתֵן צְדָקָה, מֵה שֶׁהָעֵנִי נוֹתֵן לוֹ שׁוֹה אֶפְלוּ יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהוּא נֹתֵן לָעֵנִי.

הַרְבֵּי אוֹמֵר שְׂאוֹתוֹ דְּבַר בְּחֲלוּקַת מִצָּה שְׁמוּרָה, מִצָּה מְבִיאָה בְּרָכוֹת מִיְחֻדוֹת לְאֲנָשִׁים כְּמוֹ אֲמוּנָה וּבְרִיאוֹת. כְּשֶׁאָנוּ מְחַלְקִים מִצָּה לְאֲנָשִׁים אַחֲרִים, אָנוּ מְקַבְּלִים אֶפְלוּ יוֹתֵר מֵהַבְּרָכוֹת הָאֵלוּ לְעֲצֻמְנוּ.

הִיּוֹת וְכֹלָם צְרִיכִים אֶת הַבְּרָכָה מֵהַמִּצָּה, כְּדָאֵי שְׁנוּדָא לְחַלֵּק הַרְבָּה מְאוֹד מִצָּה הַשְּׁנָה!

תְּפִלָּה / קִיּוּם רְצוֹן ה'

מְקַדֵּשׁ לְעֲלוּי נִשְׁמַת סְבַתְנוּ הָאֱהוּבָה נְחֻמָּה צָפָה בַּת ר' שְׁמַעְיָה ע"ה גוֹדְמָן

קָרָה לָכֶם פְּעַם שֶׁפָּגַעוּ בְּרַגְשׁוֹתֵיכֶם, אוֹ שֶׁעָשׂוּ מִשְׁהוֹ שְׂאִינְכֶם אוֹהֲבִים? לְעֵתִים קְרוּבוֹת אִם תִּשְׁאַלוּ אֶת הַפּוֹגֵעַ, הוּא יֵאמַר שֶׁדוֹקָא נִיסָה לְעֲשׂוֹת אֶת הַדְּבַר הַנְּכוּן. בְּדַרְךָ כָּלֵל מְנַסִּים לְבַחֵר אֶת הַנְּכוּנוֹת, אָבֵל לְפַעְמִים לֹא יוֹדְעִים מֵהֵן הַבְּחִירוֹת הַנְּכוּנוֹת.

יש סבות שונות לבחירות שבחרים ולעתים אלו אינן סבות טובות. לפעמים חושבים על מה שיאמרו אנשים אחרים, במקום מה שבאמת צריך לעשות. תפלה יכולה לסייע.

לפני התפלה חושבים על שפלותו של האדם ביחס לה' וכיצד רוצים לקיים את הנאמר בתורה. ואז באשר מתפללים, מתחברים באמת לה'.

הרצון מתחבר לרצון ה' וכך מתחילים לרצות את רצונות.

הדבר עוזר לבחור את הבחירות הנכונות במשך היום – רצון ה'!

הדבר חשוב לכלם, אבל במיוחד למי שדואג לאנשים אחרים כמו הורים, מורים, או שלוחים.

הבחירות שלהם משנות הרבה לאנשים אחרים. הם צריכים להזהר במיוחד לבחור את הבחירות של ה' ולא הבחירות של עצמם. למוד תורה גם הוא עוזר, בגלל שהוא מסביר את רצון ה'. באשר לומדים תורה אפשר לדעת מה להחליט ולתקן דברים כפי שה' רוצה ולא חס ושלום ההפך.

(ראה התועדות י"א גיסן ה'תשל"ב)

גאֵלָה וּמְשִׁיחַ / סִימָנֵי מְשִׁיחַ

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

נאמר בזהר שבאשר נתקרב לימות המשיח, נראה שאפילו ילדים יודעים סודות גנוזים של התורה.

זהו אחד מסימני משיח שרואים היום. אפילו ילדים קטנים לומדים ומבינים חסידות- הסודות

הגנוזים של התורה.

(ראה זוהר קי"ח עמוד א')